

# INKOMSTENBELASTING

No. 1860

## DE RAAD VAN BEROEP VOOR DE DIRECTE BELASTINGEN

te AMSTERDAM I

Gezien het beroepschrift, ingediend door X te Z

tegen zijn aanslag tot navordering van inkomstenbelasting, belastingjaar 1922/1923, gemeente Y;

Gezien het overgelegde verzoekschrift, waarvan de termijn tot inzending verlengd is;

Gehoord den Inspecteur te W en den belanghebbende;

Aangeteekend verzonden

den 10 Jan. 1926

aan

den belanghebbende.

Overwegende dat belanghebbende in de Rijks- en Gemeentelijke Inkomstenbelasting over het belastingjaar 1922/1923 oorspronkelijk in afwijking zijner aangifte, was aangeslagen naar een zuiver inkomen van f. 5000.-, met toepassing voor de Rijksinkomstenbelasting van een kinderaftrek van f. 600.- en voor de Gemeentelijke Inkomstenbelasting van een aftrek voor noodzakelijk levensonderhoud van f.1200.-;

Overwegende dat de Inspecteur, nadat hij naar aanleiding van een door den Rijks-Accountantsdienst bij de handelsvennootschap onder de firma A, waarin belanghebbende voor  $\frac{1}{4}$  gedeelte gerechtigd was, ingesteld boekenonderzoek tot de overtuiging was gekomen, dat deze aanslag was geregeld geweest naar een te laag bedrag, aan belanghebbende een uitnodiging tot opheldering heeft toegezonden als bedoeld bij art. 84 der wet op de Inkomstenbelasting 1914, waarbij de inspecteur hem heeft medegedeeld, dat uit een ingesteld Rijks-Accountantsonderzoek gebleken is, dat de winst volgens de boeken der firma A over 1921 heeft bedragen f. 28.258,-, waarvan belanghebbende's aandeel f. 7064,- welk bedrag moet worden verminderd volgens

artikel 19 der wet met f. 100.-, zoodat bij de vaststelling van den aanslag vermoedelijk een bedrag van f. 1.964,- ten onrechte niet is in aanmerking genomen;

Overwegende dat belanghebbende dit formulier aan den Inspecteur heeft teruggezonden met de door hem ondertekende verklaring, dat hij met de navordering accoord gaat, waarna de Inspecteur hem over het belastingjaar 1922/1923 een aanslag tot navordering met toepassing van de viervoudige verhooging heeft opgelegd, berekend naar een zuiver inkomen van f. 6.900.-;

Overwegende dat belanghebbende tegen dezen navorderingsaanslag bij den Raad in beroep is gekomen en in zijn beroepschrift als grieven heeft aangevoerd:

1°. dat de navordering is onwettig, omdat inzage der boekhouding is verleend ter staving der aangifte over het belastingjaar 1924/1925 derhalve over het boekjaar 1923 en de Rijks-Accountant bij die gelegenheid zijn onderzoek tevens heeft uitgestrekt tot de jaren 1922 en 1921;

2°. dat de navordering niet berust op een nieuw feit;

3°. (subsidiar) dat de firmawinst door den Inspecteur ten onrechte met f. 1117.- en f. 41,- wegens te hooge afschrijvingen is verhoogd; op grond van weke grieven bij primair vernietiging van den geheelen aanslag en subsidiair vermindering van het inkomen, waarnaar de aanslag is geregeld met f. 393,- heeft verzocht;

Overwegende dat allereerst behoort te worden nagegaan of belanghebbende, nu hij zich eenmaal met het hem kenbaar gemaakte voornemen om een navorderingsaanslag op te leggen, had accoord verklaard, nog wel bevoegd was tegen den onderhavigen aanslag beroep in te stellen;

Overwegende hieromtrent, dat art. 87 der wet op Inkomstenbelasting 1914, waarbij de bevoegdheid om tegen een aanslag tot navordering in de Inkomstenbelasting op te komen, wordt toegekend, in geheel algemeen luidende bewoordingen is vervat, zoodat daaraan geen argument kan worden ontleend voor de stelling, dat een aangeslagene, die zich tevoren met het opleggen van een navorderingsaanslag heeft accoord verklaard, tegen dien aanslag niet meer in beroep kan komen;

dat het ook niet in de rede ligt, dat zulk een aangeslagene tengevolge van de accoordverklaring het recht zou verbeuren om tegen den hem opgelegden aanslag op te komen;

dat het immers altijd mogelijk is, eenerzijds dat iemand - b.v. door dwaling - ertoe gebracht wordt een formulier van accoordverklaring te ondertekenen zonder dat hij inderdaad den aangekondigden navorderingsaanslag juist acht, anderzijds dat iemand op het oogenblik van het ondertekenen der accoordverklaring den navorderingsaanslag gerechtvaardigd oordeelt, doch daarna van het tegendeel overtuigd raakt;

dat in het eerste geval aan de accoordverklaring in het geheel geen waarde mag worden gehecht en reeds daarom is die verklaring aan de ontvankelijkheid van een in te stellen beroep niet in den weg mag staan, doch ook in het tweede geval het niet dan redelijk kan zijn, dat den aangeslagene de gelegenheid worde geboden op zijn accoordverklaring terug te komen;

Overwegende dat, staat dus de omstandigheid, dat een aangeslagene zich tevoren met het opleggen van een navorderingsaanslag heeft accoord verklaard, aan de ontvankelijkheid van het beroep niet in den weg, aan die omstandigheid - althans in het tweede der hierboven beschreven gevallen - in zooverre beteekenis toekomt, dat zij den aangeslagene de verplichting oplegt de wijziging zijner houding aannemelijk te maken;

Overwegende dat, belanghebbende's raadsman ter zitting, ten betooge dat belanghebbende ten tijde van het ondertekenen der accoordverklaring in werkelijkheid met het opleggen van den voorgenomen aanslag niet accoord ging, heeft aangevoerd:

1°. Overwegende dat de Rijks-Accountant die het boekenonderzoek instelde, aan de firmanten zijn tevredenheid te kennen gaf en tevens geruststellende mededeelingen deed betreffende den omvang der navordering;

2°. Overwegende dat den firmant B bij de Inspectie der Directe Belastingen is medegedeeld, dat hij gerust kon teekenen, omdat hij dan nog evengoed in beroep kon gaan;

3°. Overwegende dat door den Inspecteur C aan den firmant D is aangeraden te teekenen, daar hij als hij in beroep ging, nog een verhooging van 25% zou krijgen;

Overwegende dat deze redenen naar het oordeel van den Raad niet gewichtig genoeg zijn om aan te nemen, dat de belanghebbende zich in strijd met zijn werkelijke opvatting met den voorgenomen aanslag tot navordering accoord zou hebben verklaard;

Overwegende dat zich dus blijkbaar het tweede der hierboven vermelde gevallen voordoet, dat belanghebbende ten tijde van het ondertekenen der accoordverklaring den voorgenomen aanslag wel juist achtte, doch thans van meening is veranderd;

Overwegende dat hieruit echter in verband met het vorenstaande onmiddellijk volgt, dat belanghebbende zal hebben aannemelijk te maken, de gegrondheid van zijn derde (subsidaire) grief – zooal niet bovendien de gegrondheid van zijn beide eerste grieven, hetgeen evenwel, gelijk hieronder zal blijken, niet van belang is;

Overwegende dat thans behoort te worden nagegaan, wat er is van de door belanghebbende te berde gebrachte grieven;

Overwegende dat de eerste grief betreft, dat belanghebbende wellicht gerechtigd zou zijn geweest inzage der boeken over 1921 te weigeren, doch nu hij dit niet gedaan heeft, niet valt in te zien, dat de Inspecteur van de hem op deze wijze bekend geworden feiten, niet zou mogen gebruik maken, om daarop een navorderingsaanslag te gronden;

Overwegende dat belanghebbende ter ondersteuning van zijn tweede grief heeft doen opmerken:

dat de boeken over 1921 reeds vroeger onderzocht waren ten behoeve van het bezwaarschrift van den firmant D te V en wel door den Inspecteur C, zonder dat eenige aanmerking is gemaakt en met het gevolg, dat die aanslag tot het bedrag der aangifte is teruggebracht;

dat op grond hiervan en met het oog op de omstandigheid, dat de boekhouding aan duidelijkheid niets te wenschen overlaat, de wettigheid der navordering wordt betwist;

Overwegende dat deze grief reeds daarom ongegrond is, omdat uit niets is gebleken, dat zich ten tijde van het opleggen aan belanghebbende van der primitieven aanslag over het belastingjaar 1922/1923 omstandigheden hebben voorgedaan, welke dan Inspecteur die dezen aanslag had te regelen, hadden behoren te nopen, vooraf overleg te plegen met zijnen ambtsgenoot der buitengemeenten; met name uit niets is gebleken, dat het door belanghebbende aangegeven winstcijfer had behooren te zijn gewantrouwd;

dat den Inspecteur, die den evenvermelden primitieven aanslag aan belanghebbende

heeft opgelegd, dan ook niet met grond kan worden verweten, dat hij een ambtelijk verzuim heeft begaan, tot welks herstel de bestreden aanslag tot navordering zou strekken;

Overwegende dat namens belanghebbende ter ondersteuning zijner derde (subsidiare) grief is aangevoerd: dat door de firma op de boekwaarde per 31 december 1920 van haar perceel q-plein ad f. 30.000.- 5% is afgeschreven;

dat deze afschrijving in overeenstemming is met goed koopmansgebruik en met het standpunt dat herhaaldelijk door den Minister van Financiën en door de belastingadministratie is ingenomen;

dat, indien nu al volgens latere arresten van den Hoogen Raad in principe het systeem van den Inspecteur dient te worden gevolgd, het niettemin onwettig voorkomt, om ter gelegenheid van een boekenonderzoek ten behoeve der aangifte 1924/1925 tevens te gaan navorderen over vorige jaren met toepassing van een ander systeem, dan waarover men het tevoren eens was; dat het voorts willekeurig is de afschrijving op een regenscherm van 20% op 10% terug te brengen;

Overwegende hieromtrent dat het beroep op de vroegere door de belastingadministratie gevolgde praktijk reeds daarom niet opgaat, omdat uit niets is gebleken, dat de Inspecteur bij het opleggen van den primitieven aanslag de kwestie der afschrijvingen heeft onder de oogen gezien, hetgeen ook niet waarschijnlijk is, daar toen geen boekenonderzoek is ingesteld;

Overwegende dat artikel 10 der wet op de Inkomstenbelasting 1914 afschrijving op zaken, die voor de uitoefening van het bedrijf worden gebruikt, waartoe het onroerend goed der firma behoort, alleen toestaat wegens waardevermindering tengevolge van het gebruik;

Overwegende dat de Inspecteur een afschrijving van 1% van f. 36.252.- zijnde de aanschaffingsprijs van het onroerend goed vermeerderd met de kosten van verbouwing en inrichting heeft toegestaan, doch belanghebbende wel heeft aannemelijk gemaakt, dat deze afschrijving volgens goed koopmansgebruik hooger had moeten zijn gesteld en de Raad haar op 2% of f. 765.- vaststelt; dus f. 383.- meer dan de Inspecteur toestond;

Overwegende dat tevens is aannemelijk gemaakt, dat de afschrijving op een regenscherp wegens groote slijtage daarvan door de firma terecht op 20% is gesteld, zoodat de Inspecteur ten onrechte f. 42.- bij de winst heeft geteld;

Overwegende dat op grond van het ten aanzien van de derde grief overwogene het inkomen, waarnaar de navorderingsaanslag is berekend moet worden verminderd met een vierde gedeelte (belanghebbende's aandeel in de winsten en verliezen der firma) van ( f. 383.- + f. 42.-) of f.106.-, zoodat de navorderingsaanslag moet worden berekend naar een zuiver inkomen van f. 6.794.-;

Overwegende dat belanghebbende ten aanzien van de hem bij hetzelfde aanslagbiljet ter kennis gebrachte navordering in de Verdedigingsbelasting II nog heeft opgemerkt, dat deze in dit stadium der zaak ten onrechte is opgelegd, doch, wat hiervan zij, geen enkel artikel der wet tot heffing der Verdedigingsbelasting II (wet van 18 augustus 1916 Stbl. 412) den Raad de bevoegdheid geeft hierover een beslissing te geven;

Overwegende dat belanghebbende wijders den Raad heeft verzocht te willen bepalen, dat de viervoudige verhooging, ook ten aanzien der Verdedigingsbelasting II niet zal zijn verschuldigd wat betreft het verschil over de toegepaste afschrijvingen aangezien die door de firma te goeder trouw hebben plaats gehad;

Overwegende dat dit verzoek, waartegen de Inspecteur geen bezwaar heeft gemaakt, voor toewijzing vatbaar is, daar de Raad tot de overtuiging is gekomen, dat de aan de afschrijvingen ten grondslag liggend de schattingen te goeder trouw zijn geschied;

Overwegende dat dus over een bedrag van  $\frac{1}{4}$  van f. 734.- of f. 183.- geen viervoudige verhooging verschuldigd is;

Overwegende dat ten slotte door belanghebbende in zijn beroepschrift nog bezwaar is gemaakt tegen de navordering der Gemeentelijke Inkomstenbelasting als in strijd met de art. 257 en 267 der Gemeente wet, doch dit bezwaar ter zitting is ingetrokken, zodat het geen bespreking behoeft;

Besluit: met vernietiging van den navorderingsaanslag, waarvan beroep, aan belanghebbende over het belastingjaar 1922/1923 in de Rijks- en Gemeentelijke Inkomstenbelasting een aanslag tot navordering op te leggen, berekend naar een zuiver

inkomen van f. 6.794.-, met toepassing voor de Rijksinkomstenbelasting van een kinderaftrek van f. 600.- en voor de Gemeentelijke Inkomstenbelasting van een aftrek voor noodzakelijk levensonderhoud van f. 1200.-, alsmede met toepassing eener viervoudige verhooging;

Bepaalt dat deze verhooging ook wat betreft een op te leggen aanslag in de Verdedigingsbelasting II niet verschuldigd zal zijn ten aanzien van een in dat inkomen begrepen bedrag van f. 183.-;

Aldus geweest in tegenwoordigheid van Dr.Joh.M. Jolles, plaatsvervangend Voorzitter, door Jhr.Dr.J.F.Backer, Dr.F.L.Neppérus, leden en Dr.L.F.A.M. van Ogtrop, plaatsvervangend Lid.

AMSTERDAM, 29 December 1925.

De Raad van Beroep voornoemd,

(geteekend) Joh.M.JOLLES,  
loco-Voorzitter.

(geteekend) F.L. NEPPÉRUS,  
Secretaris.

Voor afschrift,

de Secretaris.

(get.) F.L.NEPPÉRUS.